

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 6571/08
09.04.2009. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Tomislava Medveda i Obrada Andrića, članova veća, sa savetnikom suda Milanom Komlenovićem, zapisničarem, odlučujući u upravnom postupku po tužbi tužioca AA, čiji punomoćnik je AB, advokat, protiv rešenja tuženog Ministarstva finansija Republike Srbije 08 broj: 112-01-1/348-2008 od 29.8.2008. godine, u predmetu privremenog udaljenja sa posla, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 09.4.2009. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijen je prigovor tužioca, carinskog službenika Uprave carina - Carinarnica Novi Sada, privremeno raspoređenog u Carinarnici Beograd, izjavljen protiv rešenja direktora Uprave carina 03/1 broj D-17122/08 od 08.8.2008. godine, kojim je privremeno udaljen sa rada počev od 15.8.2008. godine, kao neosnovan, i navedeno rešenje je potvrđeno u celosti. Navedenim rešenjem je tužilac privremeno udaljen sa rada počev od 15.8.2008. godine, jer se protiv njega vodi krivični postupak i istim rešenjem je u skladu sa čl. 61. Pravilnika o pravima, obavezama i odgovornostima zaposlenih u Ministarstvu finansija i ekonomije - Upravi carina 08 broj 110-00-315/2003 od 14.11.2003. godine, a na osnovu odredbe iz čl. 265. Carinskog zakona određeno da će privremeno udaljenje sa rada trajati do okončanja krivičnog postupka. Istim rešenjem je utvrđena i naknada zarade u visini od 1/3 mesečne plate koju je ostvarivao za mesec pre privremenog udaljenja u smislu čl. 168. Zakona o radu i čl. 62. navedenog Pravilnika.

Tužbom, podnetom preko punomoćnika, tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjenično stanje i pogrešne primene materijalnog prava. U tužbi ponavlja navode iznete u prigovoru izjavljenom protiv prvostepenog rešenja da je protiv njega doneto samo rešenje o sprovođenju istrage Opštinskog suda u Aleksincu, Odeljenja u __ II Ki. 75/07 od 17.1.2008. godine, a da optužnica OJT u Aleksincu KT. 510-05 od 16.7.2008. godine, na koju se pozivaju upravni organi, nije dostavljena tužiocu, što znači da nije stupila ni na pravnu snagu, te da stoga nisu postojali uslovi za donošenje osporenog rešenja, pa je samim tim isto nezakonito. Ukazuje na odredbu čl. 22. Zakonika o krivičnom postupku, kojom je propisano da pokretanje krivičnog postupka ima za posledicu ograničenje određenih prava, te da posledice nastupaju stupanjem optužnice na pravnu snagu, a kako optužnica nije stupila na pravnu snagu, to mu nije moglo biti uskraćeno pravo da radi i ostvaruje zaradu u punom iznosu, pa je stoga prvostepeno rešenje kao i osporeno rešenje nezakonito. Sa iznetog predlaže da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi a tuženog obaveže da tužiocu naknadi troškove postupka u iznosu od 25.000,00 dinara za sastav tužbe prema vežećoj Tarifi o nagradama i naknadama za rad advokata.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je ostao pri razlozima datim u obrazloženju osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije.

Po oceni navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba neosnovana.

Iz obrazloženja osporenog rešenja i spisa predmeta proizlazi da je u postupku koji je prethodio donošenju prvostepenog rešenja pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, i da je na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno primenjeno materijalno pravo, te da nije osnovano pozivanje žalioaca, ovde tužioca, na odredbe čl. 22. Zakonika o krivičnom postupku, s obzirom da se isti ne može primeniti na konkretnu situaciju gde je poslodavac prema radniku odredio meru privremenog udaljenja sa rada, kao preventivnu, a u cilju zaštite prava i interesa samog poslodavca. Naime, Zakon o radu, kao lex generalis, odredbom čl. 165. propisuje da radnik može da bude privremeno udaljen sa rada ako je protiv njega pokrenut krivični postupak zbog krivičnog dela učinjenog na radu ili u vezi sa radnom, što je, u konkretnoj situaciji slučaj. Odredbom čl. 265. Carinskog zakona propisano je da direktor može da suspenduje, rasporedi u nižu grupu, izrekne meru prestanka radnog odnosa ili da rehabilituje carinskog službenika kojeg je rasporedio u nižu grupu, u skladu sa odredbom ovog zakona i akta o disciplinskoj odgovornosti, dok je čl. 61. Pravilnika o pravima, obavezama i odgovornostima zaposlenih u Ministarstvu finansija i ekonomije - Upravi carina, propisano da carinski službenik može biti suspendovan ako je protiv njega pokrenut krivični postupak zbog krivičnog dela učinjenog na radu ili u vezi sa radom, kao i ako je protiv njega pokrenut disciplinski postupak, a njegovo ostajanje na radu bi moglo da šteti interesima Uprave carina. Iz utvrđenog činjeničnog stanja nesporno je da je protiv prigovorača, ovde tužioca, doneto rešenje o sprovođenju istrage Opštinskog suda u Aleksincu - Odeljenja u __, Ki. 75/07 od 18.12.2007. godine, kao i optužnica OJT u Aleksincu Kt. 510-05 od 16.7.2008. godine i da je protiv prigovorača, ovde tužioca, pokrenut krivični postupak i

to zbog postojanja osnovane sumnje da je izvršio krivično delo zloupotrebe službenog položaja iz čl. 359. st. 2. u vezi st. 1. i 4. KZ RS. Prema Zakoniku o krivičnom postupku pokretanje krivičnog postupka je ostvareno kada je doneto rešenje o sprovođenju istrage, odnosno kada je podignuta optužnica bez sprovođenja istrage, tj. kada je podneta privatna krivična tužba i, u konkretnom slučaju, po nalaženju tuženog krivični postupak, tj. prethodni postupak, započeo je donošenjem rešenja o sprovođenju istrage, optužnica doneta protiv prigovarača, ovde tužioca, govori samo o fazi krivičnog postupka koji se nesumnjivo vodi protiv istog, pa, u konkretnom slučaju nije od značaja da li je kao okrivljeni primio optužnicu OJT u Aleksincu Kt. 510-05 od 16.7.2008. godine.

Imajući u vidu napred izneto i utvrđeno činjenično stanje, po oceni tuženog organa kod donošenja prvostepenog rešenja pravilno je primenjeno materijalno pravo jer je doneto na osnovu čl. 265. Carinskog zakona (koji se kao zakon "lex specialis" primenjuje u Upravi carina), a kojim je propisano da direktor može da suspenduje carinskog službenika u skladu sa odredbama ovog zakona i akta o disciplinskoj odgovornosti, zatim u skladu sa čl. 61. st. 1. tač. 1. Pravilnika o pravima, obavezama i odgovornostima zaposlenih u Ministarstvu finansija i ekonomije – Upravi carina 08 broj 110-00-315/2003 od 14.11.2003. godine u kome je propisano da carinski službenik može biti suspendovan ako je protiv njega pokrenut krivični postupak zbog krivičnog dela učinjenog na radu ili u vezi sa radom, dok je odredbom istog člana stavom 2. propisano da suspenzija iz stava 1. traje do okončanja disciplinskog, odnosno krivičnog postupka, a krivični postupak zbog krivičnog dela iz čl. 350. st. 2. u vezi st. 1. i 4. KZ RS protiv AA je, kako je to pravilno u prvostepenom postupku utvrđeno, u toku.

Sa iznetog, tuženi organ je zaključio, da i dalje postoje razlozi za privremeno udaljenje sa rada, da još uvek nije okončan krivični postupak protiv prigovarača, ovde tužioca za navedeno krivično delo, pa da je prigovor tužioca sa iznetog odbijen, kao neosnovan. Takođe, tuženi organ je utvrdio da je naknada zarade za vreme privremenog udaljenja sa rada određena pravilnom primenom odredbe čl. 168. Zakona o radu i čl. 62. napred navedenog Pravilnika.

Vrhovni sud Srbije je cenio navode iznete u tužbi, pa je našao da ovi navodi ne mogu dovesti do drugačije ocene zakonitosti osporenog rešenja, jer su i u prigovoru isticali, a u pobijanom rešenju potpuno i pravilno ocenjeni, pri čemu je tuženi organ ocenio sve okolnosti i navode iznete u prigovoru i za donetu odluku dao potpune i jasne razloge, koje u svemu prihvata i ovaj sud.

Iz navedenih razloga, Vrhovni sud Srbije je, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, na osnovu čl. 41. st. 2. Zakona o upravnim sporovima, odbio tužbu, kao neosnovanu.

O troškovima postupka sud ovom presudom nije odlučivao, jer prema odredbi čl. 60. Zakona o upravnim sporovima, u upravnim sporovima svaka stranka snosi svoje troškove.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 09.4.2009. godine, U. 6571/08

Zapisničar Predsednik veća – sudija

Milan Komlenović, s.r. Olga Đuričić, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Olivera Strugarević

JK